பகுத்தறிவு

கழக வார இதழ் ஆசிரியர்:- ப. கண்ணன்

மலர் 6 | சேலம் 5—10—56 ★ விலை அணா ஒன்று. | இதழ் 13

கடவுளை சமுதாய உடைமையாக்கு—குன்றக்குடியார்.

சேற்றிலே செந்தாமரை பூப்பதுபோல், அவலட்சணத்திலே அழகு மலர்வதுபோல், நஞ்சிலே நல்லமுது விளைவது போல்—சந்நியாசிக் கோலத்திலே சமதர்மம் பேசும் விசித்திர சாதுவாக விளங்குகிறார் குன்றக்குடி அடிகளார், திருப்பெருந்திரு தெய்வசிகாமணி அருணாசல தேசிக பரமாசாரிய சுவாமிகள்! இவர் துணிகரமாக வெளியிடும் சில கருத்துக்கள், சுரண்டல் பார்ப்பனீயத்தின் சுகவாழ்வுக்குப் பேரிடியாக உள்ளன. எனவே, பதைக்கின்றது பார்ப்பனீயம்! அருள் நெறிக் கழகம் தோற்றுவித்தவர்; ஆத்திகத்தின் பெயரால் நாட்டிலே நடைபெறும் அக்கிரமங்களுக்கெல்லாம் ஆதரவாளராக; நாத்திகத்தை அழிக்கும் பிரசார "பீட"மாகத் திகழுவார் என்று எதிர்பார்த்தவர்கள் திகைத்து நிற்கின்றனர்; திக்கு முக்காடுகின்றனர், அவர் சிந்திடும் அறிவுரைகள் கண்டு!

காரைக்காலில், 23-9-56-ல் சுவாமி விவேகானந்தர் வாலிப சங்க 20-ம் ஆண்டு விழாவில் பேசுகையில் குன்றக் குடியார் கூறுகிறார்: "தமிழ் ஆட்சி மொழியாகவும், கோயில்களில் அர்ச்சனை மொழியாகவும் ஆக வேண்டும்.... முன்னேற்றத்திற்கு சிந்தனை தான் அடிப்படை, சிந்தனைக்கு மொழிதான் அடிப்படை. எங்கு மொழிவளர்ச்சி இல்லையோ அங்கு முன்னேற்றம் ஏற்படாது." என்று.

இந்த முற்போக்குக் கருத்துக்களைக் கேட்கும்போது; முகம் சுளிக்காதா வைதிகம்? "தேவபாஷை சம்ஸ்கிருதம்; அதுதான் ஆண்டவனுக்குப் ரீதி; தீந்தமிழ் கேட்டால் தேய்ந்துவிடும் எங்கள் தெய்வத்தின் செவிகள்" என்று எத்திப் பிழைக்கும் பித்தலாட்டக்காரர்கள், எப்படிச் சகிப்பார்கள் இந்தச்சிறு புரட்சியை? மொழி மாற்றத்தை? மேலும்,

திருவாரூரில் 24-9-56-ல், உயர்நிலைப்பள்ளி மாணவர் இலக்கிய மன்றச் சிறப்புக் கூட்டத்தில் அடிகள் கூறினார்: "சமயம், கடவுள் பெயரால் நடக்கும் அட்டூழியங்கள் ஒழிய வேண்டும். ஆண்டவனைப் பொறுத்தவரை, நாத்திகர் திரு ஈ. வே. ரா. உட்பட எந்தக் கட்சியினரும் கடவுள் இல்லையென ஒருபோதும் மறுக்கவில்லை. கடவுள் சமயம் அனைத்தும் சமுதாயத்தோடு ஒட்டியதாக இருக்க வேண்டும். சாதி, சமயம் ஒழிந்து, சமதர்ம சமய நெறி—நல்லொழுக்கம் — நீதி — நேர்மை ஓங்கவேண்டும். ஏழ்மைநிலை மாறவேண்டும். கடவுள் சமுதாயத்தின் பொதுப் பொருளாக்கப் பட வேண்டும்" என்று.

அருள்நெறி இன்னதுதான் என்பதை அடிகளார் புரிந்து கொண்டார் போலும்! அறிவு மணக்கிறது அவரது பேச்சிலே; அன்பு மிகுக்கிறது; அவரது அருட்பார்வை, தமிழ்ப்பார்வையாக — பொதுமைப் பார்வையாக மாறியுள்ளது. நில முதலாளித்துவமும், பண முதலாளித்துவமும் சமதர்ம நெறிக்கு முட்டுக்கட்டையாக நிற்பது போல, கல் முதலாளித்துவமும் (தெய்விக முதலாளித்துவம்) ஒரு முட்டுக்கட்டை என்பதை சிந்தனையாளர் நன்கறிவர். எனவேதான், கடவுளைத் தம்முடைமையாக்கிக் கொண்டு, பல வகையாலும் சமுதாயத்தைச் சுரண்டிப் பிழைக்கும் சதிக் கும்பலை பகிரங்கப்படுத்துகிறது அறிவு இயக்கம். அதனையே மெருகோடு சொல்லுகின்றார்: "கடவுள் சமுதாயத்தின் பொதுப் பொருளாக்கப்

[10-ம் பக்கம் பார்க்க]

நமது பகவத்சிங்கை நாம் இழந்தோம்.

—ப. உ. சண்முகம்.

திருவண்ணாமலை முன்னாள் நகராண்மைக் கழகத் தலைவர், தோழர். ப. உ. சண்முகம் அவர்கள் 30–9–56 அன்று, தோழர் கே. பி. நஞ்சப்பன் அவர்கள் தலைமையில், சேலம் அம்மாப்பேட்டையில் நடந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆண்டுவிழாக் கூட்டத்தில் பேசியதன் சுருக்கம்:

இந்த ஆண்டு விழாவை எவ்வளவோ சிறந்த முறையில் நடத்தவேண்டுமென்று இங்குள்ள தோழர்கள் பாடுபட்டிருப்பார்கள். ஆனால், நமது அருமைத் தோழர் சாமியின் மறைவுக்குப் பிறகு, பொதுச்செயலாளர் விட்ட அறிக்கையின்படி இதைப்போன்ற பல ஆண்டு விழாக்கள் அனுதாபக் கூட்டங்களாக மாறவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டு விட்டது.

படுகொலை செய்யப்பட்டார் சாமி என்று அறிந்தவுடன், அவரைப் பார்த்திராதவர்கள், அவருடன் பழகாதவர்கள் கூட சோகக் கடலிலே தள்ளப்பட்டனர். தொண்டர்கள் துடித்தனர்; நாமெல்லாம் அழுதோம்; செய்திகேட்ட அண்ணா சிலையானார்! கே. வி. கே. சாமி ஒரு பெருந்தொண்டர். அவருக்கு நேர்ந்தது இயற்கை மரணமாயிருந்திருந்தால், ஒரு அனுதாபத் தீர்மானம் போடுவதோடு நின்று விடுவோம். இன்று நம் நிலைமை வேறு விதமாயிருக்கிறது.

இதையெல்லாம் பார்க்கும்பொழுது தி. மு. க. பட்டுமெத்தையில் வளர்ந்தது அல்ல. கல்லறைகள் பலவற்றைத் தாண்டி வந்திருக்கிறது என்பது தெளிவாகிறது. பஜீத், வேலாயுதம், பாண்டியன் போன்றோருடைய முடிவு இந்த உண்மையைத்தான் பலப்படுத்துகிறது. தூத்துக்குடி மாநாட்டில் சாமியின் தொண்டைப் பார்த்துவிட்டு, பட்டம் கொடுப்பதில் 'கருமி'யான பெரியாரே ''எதிர்கால திராவிட நாட்டின் கவர்னர் ஜெனரல்'' என்ற பட்டத்தை அவருக்கு அளித்தார். அந்தப் பட்டம் வெறும் புகழ்மாலை அல்ல; அவருடைய தொண்டின் எதிரொலி! அன்று குமரனை இழந்த கோவை மாவட்டம்போல, இன்று சாமியை இழந்த திருநெல்வேலி மாவட்டம் தேம்பியழுகிறது, தி மு க. தன்னுடைய பகவத்சிங்கையே இழந்து விட்டது என்றுகூடச் சொல்வேன்.

கழகத்தின் சட்டத்திற்குக் கட்டுப்பட்ட கண்ணியமிக்கவர் அவரைக் கொன்றது எத்தகைய கொடியகரமாயிருந்தாலும் — அந்தக் கொடிய நெஞ்சு எத்தகைய நஞ்சை ஏற்றிக் கொண்டிருப்பினும், அது ஒரு ஒளிவிளக்கை அணைத்துவிட்டது. உலகம் போற்றும் பல அறிஞர்கள் சாதாரணமாக இறந்திருக்கின்றனர். அவர்களையெல்லாம் நாம் நினைப்பதில்லை. ஆனால், நஞ்சு குடித்த சாக்ரடீஸ், சுடப்பட்டு இறந்த ஆபிரகாம் லிங்கன், சிலுவையில் அறையப்பட்ட இயேசு இவர்களை நம்மால் மறக்க முடியவில்லை. அவர்களுடைய முடிவு அத்தகையது. அந்தப் பட்டியலிலே காந்தியார்தான் கடைசியாக இருப்பார் என்று கருதினோம். இன்று சாமியும் அதில் சேர்க்கப்பட்டு விட்டார். திராவிடத்தின் வரலாற்றில் சாமியின் முடிவு கண்ணீரால் எழுதப்படும்.

உலக நாடுகளின் விடுதலை வரலாற்றில், பல தலைவர்களுக்குக் கல்லறை கட்டிய பின்புதான், பலர் பலி கொடுக்கப்பட்ட பின்புதான் விடுதலைச் சாசனங்கள் தீட்டப்பட்டிருக்கின்றன. என்றாலும், ஏ தமிழகமே! அரசியலிலுள்ள கருத்து வேற்றுமைகளினால் ஏற்படும் இதுபோன்ற கோரச் செயல்களை இனியும் ஏற்றுக் கொள்ளாதே! சாமியின் மரணமே கடைசியாக இருக்கட்டும். இந்த நிலைமை நீடித்தால், நம் கழகத்தைக் கண்டு பலர் பயப்படுவார்கள்; சிலர் கேலி செய்வர்; இன்னும் சிலர் வாழ்த்தவும் செய்வர், எதிர்க் கட்சிகளாயிருந்தால்! சாமி விட்டுப்போன பணியைத் தொடர்ந்து முடிப்போம். வாழ்க சாமியின் பெயர்!

சாமியின் இரத்தம்; வீண்போக விடோம்.

—கி. மனோகரன்.

அடுத்து, நாகர்கோவில் தோழர். கி. மனோகரன் பேசியதாவது:

மூன்று மாதங்களுக்குமுன்பு, நான் தூத்துக்குடி சென்றிருந்தபோது சில நண்பர்கள் சாமியைப்பற்றி என்னிடம் சொன்னார்கள்: ''சாமி மிக்க உணர்ச்சியுள்ளவர்; அவரால்தான் கழகம் வளர்ச்சியடைகிறது. இதைக்கண்டு எதிர்கட்சியினருக்கு வயிறெரிச்சல் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் சிலமாதங்களுக்குள் அவர் வெட்டப்பட்டால்கூட ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை'' என்று. அவர்கள் சொன்னது இன்று உண்மையாகி விட்டது. தூத்துக்குடிப் பகுதியிலே சாமி தன்னுடைய பணியை ஆரம்பித்தவுடனேயே, அதுவரை அங்கே ஓடியாடிக்கொண்டிருந்த எதிர்க் கட்சிகளெல்லாம் உட்கார்ந்து விட்டன; சிறிது காலத்தில் படுத்துவிட்டன; சாமி கொலையுறுவதற்கு சின்னாட்களுக்கு முன்பே அந்தக் கட்சிகளில் சில கண்ணையும் மூடிக்கொண்டன. “இந்த நாட்டிலே பொதுவாழ்க்கையென்பது மணம்வீசும் மலர்த்தோட்டமல்ல; அது ஒரு மயானம்” என்பதற்கு சாமியின் முடிவே சான்றாகிவிட்டது. வடநாட்டில் காந்தியும், பாகிஸ்தானில் லியாகத் அலிகானும் சுடப்பட்ட பொழுது, தமிழகத்தில் இதுபோன்ற அராஜகம் இல்லை என்று நினைத்தோம். ஆனால், தொள்ளாயிரத்து நாற்பத்தேழிலிருந்து நாம் பலரைப் பலிகொடுத்தோம்; கல்லறைக்கு அனுப்பினோம்; மரண சாசனம் தீட்டினோம். உலகத்தின் மற்றப்பகுதிகளில் பொதுவாழ்க்கையில் கடமையும், மகிழ்ச்சியும், பெருமையும், வாழ்த்தும் கலந்திருக்க, தமிழகத்தின் பொதுவாழ்வில் மட்டும் அச்சமும், அவநம்பிக்கையும் குடிபுகுந்து கொண்டன.

பொது வாழ்வைச் சுற்றி போடப்பட்டுள்ள திரைகளுக்குப் பின்னால் ஒரு புறம் பட்டாக் கத்திகளையும், மற்றொரு புறம் அக்னித் திராவகங்களையும், இன்னொரு புறம் தூக்குமேடைகளையும் பார்க்கிறேன். இவை இணைந்து பணி

[9-ம் பக்கம் பார்க்க]

எதிரொலி

6 பேர் போய் சட்டசபையில் சாதிக்கப் போவதென்ன?

—"விடுதலை"

ஒருவர்—காமராசர்—என்ன சாதிப்பாரோ, அதைவிடச் சற்று அதிகமாகவே!

*   *   *

காமராசருக்குத் தமிழ்நாட்டைத் தனி நாடாக்க ஒரு அதிகாரமுமில்லை.

—பெரியார்.

ஆண்மையற்ற பேடிதான்; என்றாலும் அவரே என் ஆசை நாயகர் என்றுளாள் வேசி வேதநாயகி!

*   *   *

காமராசருக்குத் தமிழர் என்ற உணர்ச்சி இருக்கிறது; தமிழர் நன்மைக்கு உழைக்கும் எண்ணமிருக்கிறது.

—பெரியார்.

என்றாலும், பொட்டுக்கட்டிய தங்கை! பாவம்! பார்ப்பனரோடும், பனியாப் பயல்களோடும் உறவாடி உடம்பையும் கெடுத்துக்கொண்டு, தமிழரின் மானத்தையும் கெடுத்து விடுகிறாள். ஆமாம்! அது அவள் கடமை!

*   *   *

ஆந்திரர்களும், தமிழர்களும் இரு மொழி ராஜ்யத்தில் ஒன்று சேருவது சாத்தியமே!

—காமராசர்.

அப்படியானால், இது தக்ஷிணப் பிரதேசமல்ல; தமிழ்நாடுதான் என்று பெரியார் பாடத் தொடங்குவதும் சாத்தியமோ?

*   *   *

மேற்கு ரயில்வேயில், வண்டி தடம் புரண்டது

—செய்தி.

தண்டவாளம் தி. க. பாணியில் இருந்திருக்குமோ?

*   *   *

முதல் மனைவி இருக்கையில் மறுமணம் புரிந்து கொண்டதாக வழக்கு.

—செய்தி

பகவான் கிருஷ்ணமீதல்ல; அவர் காட்டிய வழியில் நடந்த திருவண்ணாமலை ராதாகிருஷ்ணன் மீது!

தலைமை நிலையச் செய்தி.

தேர்தல் ஆய்வுக்குழுச் சுற்றுப்பயணம்

★

பொதுச் செயலாளர், இரா. நெடுஞ்செழியன் அவர்களும், தேர்தல் ஆய்வுக்குழு உறுப்பினர்களான தோழர்கள், ஈ. வே கி. சம்பத், ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி, என். வி. நடராசன், கே. ஏ. மதியழகன், ஆகியோரும் அக்டோபர் திங்கள் 12-ம் நாளிலிருந்து 23-ம் நாள்வரை கீழ்க்கண்ட தமிழகத்தின் குறிப்பிட்ட இடங்களுக்கு மட்டுமே சென்று தங்கியிருந்து, அந்த இடங்களைச் சுற்றியுள்ள தொகுதிகளைச் சார்ந்த கழகத் தோழர்களையும், கழக ஆதரவாளர்களையும் சந்தித்துப் பொதுத் தேர்தல் சூழ்நிலை குறித்து விபரம் அறிவார்கள்.

ஆய்வுக் குழு செல்லும் இடங்கள்.

அக்டோபர்			அக்டோபர்		
12:	காஞ்சீபுரம்	... காலை 9 மணி	17:	பெரியகுளம்	... மாலை 6 மணி
,,	வேலூர்	... மாலை 6 ,,	18:	மதுரை	... காலை 9 ,,
13:	திருப்பத்தூர்	... காலை 9 ,,	,;	விருதுநகர்	... மாலை 6 ,,
,,	கிருஷ்ணகிரி	... மாலை 6 ,,	19:	திருநெல்வேலி	... காலை 9 ,,
14:	சேலம்	... காலை 9 ,,	,,	நாகர்கோவில்	... மாலை 6 ,,
,,	ஈரோடு	... மாலை 6 ,,	20:	குற்றாலம்	... மாலை 6 ,,
15:	கோயமுத்தூர்	... காலை 9 ,,	21:	காரைக்குடி	... மாலை 6 ,,
,,	உடுமலைப்பேட்டை	... மாலை 6 ,,	22:	பட்டுக்கோட்டை	... காலை 9 ,,
16:	கரூர்	... காலை 9 ,,	,,	மாயவரம்	... மாலை 6 ,,
,,	திருச்சி	... மாலை 6 ,,	23:	கடலூர்	... காலை 9 ,,

23—10—56 அன்று இரவு சென்னை வந்து சேருவார்கள்.

தேர்தல் சூழ்நிலை குறித்து விபரம் தெரிவிக்கக்கூடிய அந்தந்தத் தொகுதியிலுள்ள கிளைக் கழகத் தோழர்களும், ஆதரவாளர்களும் அன்புகூர்ந்து அந்தந்த மாவட்டச் செயலாளர்களுடன் தொடர்பு கொள்ள வேண்டுகிறோம்.

குறிப்பு:— தேர்தல் ஆய்வுக்குழு, திட்டமிட்டுள்ளபடி செல்லுமிடங்களில் தொடர்ந்து தன் பணியில் மிகுந்த கவனம் செலுத்தவேண்டியிருப்பதால், எந்த இடத்திலும் எக்காரணங்கொண்டும் பொதுக் கூட்டங்களோ, வேறு பொதுநிகழ்ச்சிகளோ ஏற்பாடு செய்ய வேண்டாம் என்று, கிளைக் கழகத் தோழர்களை வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

'அறிவகம்' சென்னை
23—9—56

—தலைமைக் கழகம் (தி. மு. க)

எப்பொருள் யார் யார் வாய்க்கேட்பினும்
அப்பொருண் மெய்ப்பொருள் காண்பதறிவு.
—திருவள்ளுவர்

இதயம்

மலர் 6 | சேலம் 5—10—56 | இதழ் 13

தூத்துக்குடி கே. வி. கே.
சாமிக்கு எமது அஞ்சலி.

தளபதி கே. வி. கே. சாமி.

—:-:—

சமுதாயக் கொடுமைகளை எதிர்த்து சமதர்மப் போராட்டம் நடத்திய நல்லவர்கட்கு, அரசியல் விடுதலை முழக்கி சுதந்திரப்போரில் ஈடுபட்ட வீரர்கட்கு—"துன்மரணம்" பரிசாக நல்கப்பட்டுள்ள சேதிபல உலக வரலாற்றிலே காணுகின்றோம். அதுபோன்ற ஒன்றினை திராவிட வரலாற்றிலே தீட்டும்படிச் செய்துவிட்டது, எனது நண்பர்—மாவீரன் தூத்துக்குடி சாமியின் படுகொலை!

நாம் ஒன்ருக—திராவிட கழகமாக—இருந்தபோது இயக்கம் பெற்றெடுத்த மாமணியே தோழர் சாமி. கொள்கையை—இலட்சியத்தை—முன்நிறுத்தி நாம் வெளியே வந்தபோது, அண்ணாவின் அருமைத்தம்பிகளில் ஒருவராகப் பின்தொடர்ந்தகொள்கைவீரன்; சர்வாதிகாரப் பகைவன்; தொழிலாளர் துணைவன்; அஞ்சாத நெஞ்சன்; சமதர்ம வாழ்வுக்குப் போராடும் சமரன்; கழகத்தைக் கட்டிக்காத்த கர்ம வீரன்; 'நெல்லைச்செய்தி" வார இதழின் ஆசிரியன்—எழுத்தாளன்; மேடைப் பேச்சாளன்; திராவிடத்தின் மேனிலைக்கு அல்லும் பகலும் பாடுபட்டவன்; சிறைச்சாலையைப் பூஞ்சோலையாகக் கருதிய செம்மல்; 32 ஆண்டுகளே நிரம்பப் பெற்ற திறமையான அரசியல்வாதி, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் அணையாத ஒளி விளக்குகளிலே ஒன்று அணைந்து விட்டது—இல்லை—அணைக்கப்பட்டுவிட்டது துரோகிகளால்; தூர்த்தர்களால்; கட்சி வேற்றுமை—கருத்து வேற்றுமைகளை கத்தி முனையிலே தீர்த்துக் கொள்ள முற்பட்ட கயவர்களால்!

சுமார் 4 மாதங்களுக்கு முன்பு, தோழர் சாமியைக் கொல்ல முயன்ற குண்டர்கள், வெட்டுக் காயங்களோடு விட்டு ஓடினர் என்ற செய்தி வந்தது. திகைப்பும் பதைப்புமாக விபரம்கேட்டு எழுதினேன் சில விபரங்கள் கூறிவிட்டு நண்பர் சாமி மேலால் எழுதினர்: "என்ன செய்வது; தாங்கித்தானே ஆகவேண்டும்? இதையெல்லாம் எதிர்பார்த்துத்தானே நாம் இந்த இயக்கத்தில் இருந்தோம்—இருந்து வருகிறோம். இதை அற்பர்கள் உணர மறந்து விட்டார்கள்" என்று.

எதிர்ப்புக்கு நடுங்கும் கோழையல்ல, அவர். கொண்ட கொள்கை மறந்து பகைவர் பாதந் தாங்கும் பச்சோந்தியல்ல; கொலை விழுந்தாலும், மலை குலைந்தாலும், இலட்சிய நிலை குலையாத மாவீரன் என்பதற்கு இஃதோர் எடுத்துக் காட்டு; வீரத்தின் மரண சாசனம்.

20—9—56 இரவு நம்மையெல்லாம் கலங்கவிட்டு—கண்ணீர் சிந்தவிட்டு மறைந்து விட்டது அந்த மதிப்புயர்ந்த மாணிக்கம். நமது பொதுச் செயலாளரின் அறிவிப்பின்படி 30—9—56-ல், நாடெங்கும் அனுதாபக் கூட்டங்கள், மௌன ஊர்வலங்கள் நடைபெற்றன. மறைந்த மாவீரனுக்கு இறுதிமரியாதை-இதயக் கனிவான அஞ்சலி தெரிவித்துக் கொண்டனர் தோழர்கள்.

திராவிடத்தின் விடுதலைக்காக எதிர்காலத்தில் நடத்தப்பட வேண்டிய போராட்டங்களிலே தலைமை தாங்கும் தகுதிவாய்ந்த ஒரு தளபதியை இழந்து விட்டோம். மாருத துயரம், மறக்க முடியாத இழப்பு!...என் செய்வது?பத்து நாட்கள் துயர்காத்தோம். இனி மாவீரனின் கொள்கை காத்தலே முறை. அதுவே தோழர் சாமிக்கு—நாம் செய்யும் கைமாறு—நாம் காட்டும்மரியாதை! கண்ணீரைத்துடைத்துக்கொண்டு கடமையாற்ற முனைவோம், நமது சமுதாய—பொருளாதார—அரசியல் விடுதலைப் பணியிலே வீறுகொள்வோம்; வாழ்க சாமிவளர்த்த கழகம்! வாழ்க சாமியின் புகழ்!

—ப. கண்ணன்.

நந்திவர்மன்

[முன் இதழ் தொடர்ச்சி]

பச்:- வணக்கம்.

பெருந்:- வாழ்க! பச்சை! நலமாக இருக்கின்றாயா?

பச்:- அப்பாவும் போயிட்டாரு. அம்மாவும் போயிட்டுது. வீடும், சொத்தும் கடனுக்குப் போயிட்டுதுங்க. என்னமோ தெருவிலே சாப்பாடும், திண்ணையிலே தூக்கமுமா காலம் போவுதுங்க.

பெருந்:- (வருந்தி) அம்மாவும் இறந்து விட்டார்களா? இருக்க இடமற்றுவிட்டதா? அடடா! என்ன பரிதாபம்! ஒரு தமிழ்ப் புலவரின் மகனுக்கு இத்தகைய தாழ்வா வரவேண்டும்? பச்சை! மன்னருக்கு உன் நிலை தெரியுமா?

பச்:- அவர் தம்பி சந்திரவர்மன்தான் என்னை ஆதரிக்கிறாருங்க. அவரு சொன்னதைச் செய்வேன். கொடுத்ததைத் தின்பேனுங்க!

பெருந்:- சந்திரவர்மனிடம் நட்புரிமை கொண்டிருக்கிறாயா? நன்று. இடம் நல்லதுதான், நடத்தை........

பச்:- ஒண்ணும் மோசமில்லே. எதிலேயும் கொறையில்லேண்ணேன். ஆனா, மகாராஜா கையிலே செங்கோல் இருக்குது. இவருகையிலே அது இல்லே! அது ஒண்ணுதான் கொறை!

பெருந்:- குறையும், நிறையும் பற்றி உனக்கும் தெரிகிறது. நன்று. நான் வரட்டுமா?

பச்:- போயிட்டு வாங்க. கொஞ்சம் நில்லுங்க. ஏதாவது சில்லரை இருக்குமா?

(மடியினின்றும் ஒரு பொன் எடுத்துக் கொடுக்கிறார், பெருந்தேவனார்)

பச்:- (வியந்து) அடடே! ஒரு பொன்னையே குடுத்திட்டீங்களே! என்ன தயாளம்! இதுதான் தமிழ்நெஞ்சம். மைத்ரேயனைவிட நீங்க பெரியவங்கதான்; சந்தேகமேயில்லை; சந்தேகமேயில்லை. வணக்கம்.

(வணங்கிச் செல்கிறான் பச்சை)

பெருந்:- (அவனைப் பார்த்திருந்து விட்டு) வேங்கையின் வயிற்றிலே வெள்ளாடு பிறக்காது என்பார்கள். பொய்! பச்சையைப் பார்க்கிறேனே கண்களால்! தமிழ்த்தாயே! கருணை கூர்ந்து என் நண்பரின் மகனைக் காப்பாற்று.

(வணங்குகிறார்)

காட்சி 3.

(நந்திவர்மன் சபை. சிங்காதனத்தில் மன்னரும், மகாராணி சங்காதேவியும் இருக்க, மந்திரி பிரதானியர் சூழ்ந்திருக்கின்றனர். நடனம் நடைபெற்று முடிகின்றது)

பெருந்:- (எழுந்து) மன்னர் வாழ்க! பல்லவமா நந்தி வாழ்க! காடவர்கோன் கழற்சிங்கன் வாழ்க! வாழ்க!

(பாடுகிறார்)

வரைபெரிய மத்தாக வாளரவம் கயிறாக
திரையிரியக்கடல்கடைந்து திருமகளைப்படைத்தனையே
உலகோடு நிலவிய ஒருபுகழ் சுமந்தனையே

நிலமகள் கேள்வனும் நேர்கழலினனும்
நலமிகு கச்சியார் கோவேன்பவே
நலமிகு கச்சியார் கேவாயினனும்
சிலைமிகு தோள்சிங்கன் அவன் என்பவே
செருவிடை யானை அவன் என்பவே.

நந்தி:- வாழ்க தமிழ்! வாழ்க புலவர்! பெருந்தேவப் புலவரேறே! தமிழ்ச் சுவையும், வீரச் சுவையும் பாடல்களிலே பொங்கி வழிகின்றன. பாராட்டுகின்றேன். நீர் தகுதிவாய்ந்த தமிழ்ப் புலவர்! பல்லவ நாடெங்கும் தமிழ் தழைக்கச் செய்யும். அதற்கென நிரந்தர நிதியளிப்போம். அமைச்சரே!

ப.கண்ணன்

சீலா:- (எழுந்து) மன்னர் பெரும!

நந்தி:- தமிழ்த்தாயின் திருப்பணிக்காக புலவர் பெருந்தேவனுர்க்கு ஆண்டுதோறும் ஆயிரம் காடி நெல்லும், இருபது கழஞ்சு பொன்னும் வழங்கப்பட வேண்டும். பட்டயம் செய்து தாரும்.

சீலா:- கட்டளை!

பெருந்:- மன்னவ! வளர்க நின் தமிழார்வம்! வளர்க நின் கொற்றம்! என்றுமுள செந்தமிழ்போல் நின்று நிலவுக நினது புகழ்!

சந்தி:- (எழுந்து) மன்னர் பெரும! காவியப் புலவரை கௌரவித்தீர்கள். ஓவியப் புலவர் ஒருவர் தமது ஓவியத்தோடு வந்துள்ளார், நமது சபைக்கு.

நந்தி:- கௌரவிப்போம் தம்பி!

சந்தி:- மைத்ரேயரே! ....

மைத்:- (எழுந்து) மகாபாக்யம்! மகாபாக்யம்! நாட்டியம், சிற்பம், சித்திரம் ஆகிய நற்கலைகளைப் பேணி வளர்க்கும் பெருந்தகையே! கலைஞர்களின் கற்பகத் தருவே! அடியேன் நமஸ்காரம். எனது ஓவியத்தைப் பார்த்து ரசிக்கப் படைக்கின்றேன், தங்கள் திருமுன்.

(ஓவியம் கொண்டு தர)

நந்தி:- (வாங்கிப் பார்த்து) பாட்டிசைக்கும் பாவாணர். நாட்டியமாடும் நங்கை மடவன்னம்! நன்று. இந்தப் பாடகனின் வடிவம் என் தம்பியை ஒத்திருக்கிறதே! (பார்த்து) கற்பனை மிக நன்று. சங்கா! இதனைப் பார். பார்த்து மதிப்பிட்டு, உனது கருத்தினைச் சொல்,

(மன்னர் கொடுக்க, மகாராணி பெறுகிறர். உற்றுப் பார்க்கிறர்)

சந்தி:- அண்ணு! மைத்ரேயன் ஓவிய மன்னன். வல்லவன் ஆக்கிய சித்திரம் இது. நீங்களே மதிப்பிட வேண்டும், ஒளிமிகுந்த முத்துக்கள் மன்னரின் மணிமுடியைத்தானே அலங்கரிக்க வேண்டும்?

நந்தி:- தம்பி! இவர் உனது அன்புக்குரிய நண்பரென்று கருதுகின்றேன். மெய்தானே?

சந்தி:- இல்லை. உம்....ஆமாம். தெரிந்தவர்.

சங்கா:- மன்னர் பெரும! ஓவியம் பற்றிய எனது கருத்தை ஒளியாது சொல்லட்டுமா? தவறு இருந்தால்........

நந்தி:- கலைஞர் திருந்துகிறர். கலைத்துறையிலே தேர்ந்தவள் நீ. உன் மதிப்பீடுதான் பொருத்தமாயிருக்கும். சொல்லு சங்கா! விமர்சனம், கலைகளை வளர்க்கத்தானே?

சங்கா:- பொதுத் தோற்றத்திலே ஓவியம் குற்றமற்றது. இசையையும், நடனத்தையும் இணைத்திடும் கருத்து பாராட்டத் தக்கது. ஆனல், கலை நுணுக்கங்கள், கற்பனைத்திறன், பிரத்தியட்ச வருணனை மிகக் குறைவு! இதிலே குறிப்பிடத் தக்கது வீணை. இது தமிழ் நாட்டுக்குரியதல்ல; வடநாட்டுப் பாணியிலே உள்ளது. ஆகவே, இதைத் தீட்டியவர் நிச்சயமாக வெளிநாட்டாராகவே இருக்க வேண்டும்.

நந்தி:- குற்றத்தை மறந்து குணத்தைப் போற்றுவோம். வளரட்டும் ஓவியக் கலை. மைத்ரேயரே!

மைத்:- மகாராஜா!

நந்தி:- நீர் எந்தநாட்டைச் சேர்ந்தவரோ?

மைத்:- ஏன்? தமிழ் நாட்டான்.

நந்தி:- இல்லை. உண்மையை ஒளியாது சொல்லும்.

மைத்:- (தடுமாறி) மன்னிக்க வேண்டும். நான்....நான்... ஓவியன்...இருப்பது தமிழகமே... ஆனல், பிறந்தது வடக்கே.... சாளுக்கியபுரம். என்றாலும்........

நந்தி:- காஞ்சிமா நகரில் வந்து கலை வளர்க்கின்றீர். அச்சம் ஏன்? நாடு, இனம், மொழி எல்லைகளைக் கடந்தவளன்றோ கலைமகள்! அப்பொதுமகளை ஆராதிப்பதிலே எந்நாட்டவரும் பங்குகொள்ளலாம். இதோ, இந்தப் பொன்முடிப்பு, உமது ஓவியத்திற்குப் பரிசு!

மைத்:- மகாபாக்யம்! மகாபாக்யம்!

(மன்னர் தர, மகிழ்வோடு பெற்றுக் கொள்கிறன்)

காட்சி 4.

(வித்யாவதி வீடு. மனவேதனையோடு மைத்ரேயனும், சந்திரவர்மனும்)

சந்தி:- மகாராணியின் ஓவிய விமர்சனம், என் மனதை அறுத்துவிட்டது மைத்ரேயரே!

மைத்:- சித்ரவதையால் என்னைப் படுகொலையே செய்துவிட்டதே! சந்திரவர்மா! உமது அண்ணன் ஒரு மன்னனு? மடையன்! பெண் புத்தி கேட்கும் பித்தன்!

சந்தி:- என் மனம் பொறுமையை இழக்கின்றது.

மைத்:- ஓவியத்திலே உம்மைக் கண்டதும், மகாராணியின் மந்தகாச வதனம் போன போக்கைப் பார்த்தீரோ?

(வளரும்)

★ விதி. ★

பாவலர்—வேலாயுதசாமி

விதி என்னும் சொல், கடவுளால் விதிக்கப்பட்டது என்பதாகும். அதாவது, மனிதர்களுக்கோ, மற்ற உயிர்ப் பிராணிகளுக்கோ உலகத்தில் இன்னின்ன காலங்களில், இன்னின்ன நாட்களில், இன்னின்ன நேரங்களில் இன்னின்னவற்றை அநுபவிக்கக் கடவது என்று, ஆண்டவன் உயிர்களைப் படைக்கும்போதே கட்டளையிட்டு அனுப்பும் ஒரு நிபந்தனை. இதைத்தான் தலையெழுத்து என்றும் சொல்வது. ஆண்டவன் அப்படி எழுதியனுப்பிய தலையெழுத்தின்படி அநுபவிக்கும் பயனைத்தான் அதிருஷ்டம் என்பது. தலையில் எழுதியனுப்பியுள்ளபடி நல்ல பயனை அநுபவித்தால் நல்ல அதிருஷ்டம் என்றும், கெட்டபயனை அனுபவித்தால் கெட்ட அதிர்ஷ்டம் என்றும், சொல்லப்படும். ஒவ்வொரு மனிதனுடைய—பிராணிகளுனுடைய ஆயுள் வரம்பு இதற்குட்பட்டவைகளே. இதைச் சற்று ஆராய்ச்சி நெருப்பிலிட்டு உண்மைப் பொருளைக் கண்டுபிடிப்போம்.

முன் கட்டுரையில் கடவுள் என்பது இத்தகையது என்பதை விளக்கினேம். அதன்படி பார்ப்போமானால், ஆண்டவன் என்ற ஒருவன் இல்லையென்றும், அதனால் பிராணிகள் அவன் பார்த்து உற்பத்தி செய்யப்படுவதில்லையென்றும் ஏற்படுகிறது. ஆனால், உலகத்தில் நிகழக் கூடிய கோடானுகோடி சம்பவங்களில் நேராகவும், மாறுபட்டும், ஒழுங்காகவும், ஒழுங்கீனமாகவும் நடைபெறக் காண்கிறோம். மனிதர்களில் பணக்காரன், ஏழை, பலசாலி, பலமில்லாதவன், அறிஞன், மடையன், அழகன், அழகில்லாதவன் இவைபோல் எத்தனையோ விதமான மாறுபாடுகளைப் பார்க்கிறோம். இவைகளல்லாமல் எண்ணிச் செய்யும் காரியங்கள் முடிகின்றன. முடியாமற் போய்விடுகின்றன. இலாபம் வரும் என்று நினைத்துச் செய்யும் வாணிகத்தில் நட்டம், நட்டம் வந்தாலும் வரட்டும் என்று எண்ணிச் செய்தால் இலாபம்; இப்படி முரண்பாடாக முடிகின்றன. இவைகளையெல்லாம் நோக்குமிடத்து, இவைகளுக்குக் காரணமென்ன என்ற கேள்வி எழுகின்றது.

இக் கேள்வியைக் கேட்பது வெகு எளிது. பதில் சொல்வதென்பது அவ்வளவு எளிதான காரியமல்ல. ஒரே வார்த்தையில் சொல்லிவிடக் கூடியதும் அல்ல, பின் எப்படி?

ஒரு சம்பவம் நடப்பதானால் அந்தச் சம்பவத்தில் நூற்றுக்கணக்கான—ஆயிரக்கணக்கான காரணங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன. அச் சம்பவத்தின் ஒவ்வொருசிறிய அணுக்களுக்கும் ஒவ்வொரு காரணம் உண்டென்று கொள்ளவேண்டும். அவ்விதமான காரணங்களெல்லாம் ஒன்றுபட்டு ஒத்துழைத்தால்தான் நாம் செய்ய எடுத்துக்கொண்ட காரியம் நன்கு முடியும். அக்காரணங்களில் சில கூடியும், சில கூடாமலும் போய்விடுமானல் காரியம் தடைபட்டுவிடும். அல்லது சீர்கேடாக முடியும். இது சந்தர்ப்பத்திற்கேற்றபடியும், சூழ்நிலைக்குத் தகுந்தமாதிரியும் நடக்கும். இவை தற்செயலாக நடக்கக் கூடிய நிகழ்ச்சிகள். பொதுவாக, காரணமில்லாமல் காரியமில்லை என்று சொல்வதே அதன் முடிந்த முடிவாகும்.

இப்படித் தற்செயலால் முரண்பாடாகவும், மாறுபட்டும் நடக்கும் காரியங்களை நம் அறிவைக்கொண்டு முறைப்படுத்தி, சூழ்நிலைகளை ஒழுங்காக்கிச் செவ்வனே நடைபெறச் செய்யலாம். இதை இரண்டொரு உதாரணங்களின் மூலம் விளக்குவோம்.

நன்ருக எரிந்துகொண்டிருக்கிற விளக்கு மங்குகிறது; திரியும் இருக்கிறது. காரணம், எண்ணெயில்லை. உணர்ந்தோம், எண்ணெய் விடுகிறோம், இப்போது நன்ருக எரிகிறது.

ஏன்? உங்களுக்குக் கேலியாக இருக்கிறதா? என்னடா விளையாட்டுப் பிள்ளைகளிடம் சொல்கிறமாதிரி சொல்கிருனேயென்று நினைக்கிறீர்களா?

ஆம்; சிறு சம்பவம்தான்! முதலில் இரண்டிலை விட்டுச் சிறிய செடியாயிருந்துதான் பிறகு பெரிய பெரிய மரங்களாகின்றன. இது, ஒரு காரணத்தைக் கொண்ட சம்பவம். காரணம் இன்னதென்றறிந்தோம்; தக்க பரிகாரம் தேடினேம். இதேபோல் பல காரணங்களைக் கொண்டு நிகழும் சம்பவங்கள் பலவுண்டு. இதைப் போல அவைகளின் காரணங்களையும் தெரிந்துகொண்டு முயற்சியுடன் பரிகாரம் தேடினல், எந்தக் காரியங்களிலும் தடையில்லாமல் வெற்றி பெறலாம்.

(அடுத்த இதழில் முடிவுறும்)

வெண்சங்கு சீயக்காய் தூள் எங்கும் கிடைக்கும்.

எங்களிடம் தயாராகும் மணத்தில் சிறந்த

செல்வம் ராணி

&

சேகர் ஊதுபத்திகளை

வாங்கி உபயோகியுங்கள்.

தயாரிப்பாளர்:

வெண்சங்கு சீயக்காய்த்தூள் தொழிற்சாலை,

3037–38, டபீர் குளம் ரோடு, தஞ்சாவூர்.

கேள்விக்கணை

இக்கிழமை பரிசு பெற்றவர்:
● இரா. இளந்தென்றல்,
131, திருவொற்றியூர் பெரியசாலை
சென்னை-2

தங்க-மாணிக்கம், குனியமுத்தூர்.

கே: கௌதம புத்தர் போதி மரத்தடியே, யோக நிலையில் இருக்கையில் தாடி மீசை இல்லாது படம் வந்துள்ளதே, அப்போது சவரம் செய்துக் கொண்டிருக்கத் துணை செய்தது யார்?

ப: தாடி, மீசை வளர்ந்திருப்பதுபோலும் சில ஓவியங்கள், சிற்பங்கள் இருக்கின்றன. எனினும் கண்டவர் யாரென்று விண்டிட முடியாது.

எம். ஆர். சேகர், சின்னப்பம்பட்டி.

கே: தேர்தலில் தி. மு. க, வெற்றி பெற்று சட்டசபைக்குப் போனால், இன்னும் இரண்டு சினிமா தியேட்டர்கள் தான் கட்டுவார்கள் என்று "கொள்கைத் துரோகிகள்" சொல்வது சரிதானா?

ப: சினிமாக் கூடாரம் நடத்தி, தியேட்டர் கட்ட யோசிப்போரும், படவினியோகம் செய்து படம் பிடிக்க முயலுவோருமான தி. க தோழர்களுக்கு இதனை அர்ப்பணிப்போம்.

* * *

கே: எங்கும் திருந்திய திருமணம் நடக்கிறதே; புரோகிதம் செய்து பிழைக்கும் பார்ப்பனர் கதியென்ன?

ப: தொழில் வாழ்க்கைக்கு எழில். உடற்தொழில் புரிந்தால் உணவு உற்பத்தியாவது பெருகுமே!

சு. ம. சண்முகம், திருவண்ணாமலை

கே: இந்திய தியேட்டர்களில் ஓடுகிற படங்களில், அதிகமாக நாம் காணும் நடிகர் யார்?

ப: ஆசிய ஜோதி, பண்டித ஜவகர்லால் நேரு.

கே: விருதையில் தமிழ்நாடு வேண்டி ஒரு காங்கிரஸ்காரர்-சங்கரலிங்கம், 65 நாட்கள் உண்ணாவிரதம் இருக்கிறாரே; முடியுமா?

ப: அந்தத் தமிழனின் உண்ணாவிரதம் குறித்து கவலைப்படாதிருக்க, பச்சைத் தமிழன் மந்திரி சபையாலும் முடிகிறதே!

இரா. இளந்தென்றல், சென்னை-21.

கே: "பகுத்தறிவு" தலையங்கத்திற்கு மேலுள்ள குறளில் 'பொருண்' என்று வெளியிடுகிறீர்களே; 'பொருள்' என்றல்லவா இருக்கவேண்டும்?

ப: "பொருண்" என்பது "பொருளினுள்" என்பதாகும். பழைய பதிப்புக்கள் சிலவற்றில் இவ்வாறுள்ளது. இதுவே பொருந்துமென்க.

* * *

"வீரவாலி" நாடகத்தில், வாலி வானவூர்தியில் சென்றான் என்கிறீர்களே; பக்தர்கள் கூறும் புட்பக விமானந்தானே அது? அக்காலத்தில் ஆகாய விமானம் இருந்ததா?

ப: கிடையாது. யந்திரப்பொறிகள் இருந்ததாக சமண இலக்கியங்கள் சாற்றுகின்றன. அதன் விளைவே இது.

தா. அரங்கசாமி, கன்னார்பாளையம்.

கே: கோயில் பூசாரிக்குத் தரும் காசுக்கு "காணிக்கை" என்றும், ஏழைக்குத் தரும் காசுக்கு "பிச்சை" என்றும் ஏன் பெயர் வந்தது?

ப: தன்னல பக்தியே உயர்வென்றும், பிறர் நலக் கருணை தாழ்வென்றும் மதிக்கச் செய்திட்ட—பகுத்தறிவற்ற—பக்திப் பிரசாரமே காரணம்.

* * *

கே: துறவி, சந்நியாசி, முனிவர்கள் முற்காலத்தில் எப்படி இருந்தனர்? இப்போது எந்நிலையில் இருக்கின்றனர்?

ப: முற்காலத்திலும் சரி, இக்காலத்திலும் சரி; எத்திப் பிழைப்போர்க்கு— ஆண்டவன் பிரதிநிதியென்போர்க்கு— ஆனந்த வாழ்வுதான்!

வாழ்விலே ஒரு நாள்.

சிறுவயதிலே தாய் தந்தையர்களை இழந்து—உலகத்தின் தொட்டிலிலே—தாலாட்டப்பட்டு வளர்ந்து வாழவந்தாரின் வஞ்சனை மிகுந்த கொடுமைகளால் வாழ்நாளெல்லாம் வதைபட்டு—வேதனைக்காளாகி கண்ணீர் சிந்திய இரு உயிர்களின் சோகக்கதையை மெர்குரி பிலிம்ஸார் 'வாழ்விலே ஒருநாள்' என்ற பெயரில் படமாக்கியிருக்கின்றனர்.

ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி கதை, வசனங்களை அமைத்திருக்கிறார். நல்ல கதை. கிளைமாக்ஸ் என்னும் கதை உச்சத்தை அமைக்கவேண்டிய முறையில் படத்தயாரிப்பாளர்கள் கவனம் செலுத்தவில்லையாதலால், கதை கவர்ச்சியற்றிருக்கிறது. உயிரோட்டமுள்ள பல சம்பவங்கள் சிதறிக் கிடக்கின்றன. வசனத்தில் குறை ஏதும் கூறுவதற்கில்லை. செந்தமிழ் மொழியிலே செழிப்பான வசனங்கள் நந்தமிழ் நடையில அளவோடு அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

பகுத்தறிவுக்கான கருத்துக்கள் பாடல்களில் இல்லை. ஏ. காசிலிங்கம் டைரெக்‌ஷன் பொறுப்பை திறமையாகக் கையாண்டிருக்கிறார். சாவித்திரி—திரௌபதி வஸ்திராபரண நாடகம் படத்தின் வேகத்தையும் விறுவிறுப்பையும் வழி மறிக்கின்றன, 'பம்பாய் மிட்டாய்'—ராஜசுலோசனாவின் நடனம் பொறுமையின் சோதனை; வெட்டியெறிந்திருக்கலாம்.

கண்ணன் என்ற பாகத்தில் ஏழையாக—ஜானகியின் காதலனாக சிறைக் கைதியாக—கள்ளனாக தந்தையாக— கிழவனாக சிவாஜி கணேசன் நடிக்கிறார். முதல்தரம். வசன உச்சரிப்புகள் உயிர்த்தன்மைப் பெறுகின்றன. ஸ்ரீராக பாத்திரத்தை உணர்ந்து நடிக்கத் தவறிவிட்டார். ஜி. வரலட்சுமி, ராஜசுலோசனா முதலானோர் ஏதோ வந்துபோகிறார்களென்றுதான் சொல்லலாமே தவிர, பொறுப்போடு நடிக்கவில்லை. காதல் பிரமாதம்!

ஒலி, ஒளிப்பதிவுகள் சரியாக இல்லை. குறைகள் பல இருந்தாலும் ஆசைத்தம்பியின் கருத்து நிறைந்த வசனத்திற்காக பார்க்கலாம்.

'போனமச்சான் திரும்பிவந்தான்' சில்லரைக் கதையை படமாக்கிய மெர்குரி பிலிம்ஸாருக்கு பெருமைக்கு ஒரு படம்—'வாழ்விலே ஒரு நாள்'

—க. அண்ணாமலை.

[2-ம் பக்கம் தொடர்ச்சி]

புரிவதால், அங்கே உயிரற்ற உடலங்களையும் பார்க்கிறேன். இங்கிலாந்து தேசத்துப் பிரதமர் ஈடனும், எதிர்க் கட்சித் தலைவரும் சண்டை போட்டுக் கொள்வது போல் பார்லிமெண்டில் பேசிக் கொள்கின்றனர். வெளியில் சந்திக்கும் பொழுதோ, ஒருவரோடொருவர் கரம் குலுக்கி, இன்பப் பண்ணிசைத்து, "நலம்தானா?" என்ற நாகரிக வார்த்தைகளைப் பரிமாறிக் கொள்கின்றனர். இந்த நாட்டில் எத்தனை தலைவர்கள் அப்படி இருக்கிறார்கள்? எண்ணுங்கள், பார்க்கலாம்! இங்கே உள்ள அநாகரிகம் வேறெங்கும் இல்லை. கருத்துக்களை மோத விட்டால்தான் ஜனநாயகம் வளரும்; நாடும் வளரும்! இங்கோ, கருத்துக்குப் பதில் கத்திமுனையைக் காட்டுகிறார்கள்! "பட்டாக் கத்திக்குப் பதில் சொல்" என்னும் தலைவர்களைத்தான் இங்கு பார்க்கிறோம். தோழர், சாமியினுடைய இரத்தம் அரசியலிலே படிந்துள்ள இதுபோன்ற அநாகரிகக் கறைகளைக் கழுவட்டும். நாம் இரத்தம் சிந்தத் தயார்! ஆனால், அது வீண்போக மட்டும் விடமாட்டோம்.

கோவை மாவட்டத்திலே நான் சுற்றுப் பயணம் செய்து கொண்டிருந்த பொழுது, "சாமி கொலையுண்டதைக் கண்டு சிலர் மகிழ்ச்சி சிந்து பாடினார்கள்" என்று என்னிடம் தோழர்கள் சொன்னார்கள். அவர்களைப் பார்க்கும் பொழுது, தமிழகத்தில் இழுக்கப்பட வேண்டிய பகுதிகள் இன்னும் பல இருக்கின்றன என்பதைத்தான் அறிகிறோம். அண்ணா எழுதிய "மரண சாசன"த்தில் ஒருவன் கூறுகிறான்: "நான் சாகவில்லை; கொல்லப்பட்டேன்!" என்று. அதைப் போன்ற மரண சாசனங்களை மடியிலேந்திக் கொண்டு, ஆயிரக்கணக்கான அடலேறுகள் நம் கழகத்திலிருந்து புறப்பட்டுள்ளனர்.

ஜனநாயகத்தின் முதல் பகுதி கல்லாக்களி மக்களாலும், கபோதிகளாலும், அயோக்கியர்களாலும், சுயநலமிகளாலும் கைப்பற்றப்பட்டு இருண்டு கிடக்கிறது. இரண்டாம் பகுதி ஒளி பொருந்தியது; நமக்குத் தேவையானது அதை உருவாக்கத்தான் சாமி இரத்தம் சிந்தினார். வாழ்க அவர் புகழ்!

தொகுத்தவர்:
சேலம், ஏ. பெரியசாமி.

பகுத்தறிவு தேவைதான்!

பகுத்தறிவு என்றவுடனே ஒரு சிலருக்கு அருவருப்பு உண்டாகிறது. பகுத்தறிவு என்ற சொல் தமிழல்லவா? அது தமிழனுக்கு உரிமையில்லையா? அது ஜாதியா? மதமா? கட்சியா? இல்லை, தமிழ் வார்த்தைதான்.

பகுத்து-அறிவது பகுத்தறிவு. பகுத்து—இது நல்லது இது கெட்டது, இது செய்யத் தகுந்தது, இது செய்யத் தகாதது என்று அறிவது—ஆராய்ந்து தெரிந்துக் கொள்வதாகும். இந்த அறிவு எல்லாரிடத்திலும் இருக்கிறது.

மக்களாகப் பிறந்த மனிதவர்க்கும் உயர்வதே பகுத்தறியும் வன்மையினால்தான். தக்க இன்ன, தகாதன இன்ன என்று அறிந்துகொள்ள முடியாதவன் விலங்கொடு சமமாகின்றான். நல்லது கெட்டது பகுத்தறிந்தவனே மனிதனில் மனிதனாக உயர்ந்து விளங்குகின்றான். இது யாருமறிந்த உண்மை.

பகுத்து அறிவிப்பதுதான் அறம். அந்த அறத்தை விளக்கிக் கூறுவது திருக்குறள் போன்ற பல நூல்களாகும். ஆகவே, பகுத்தறிவை நமக்குச் சொந்தமில்லை என்றும், அஃது ஒரு சிலருக்கு உரியதென்றும், அதொரு கட்சி என்றும் கொள்ளக்கூடாது.

'பகுத்தறிவு' என்னும் மாதப் பத்திரிகை இப்போது மாறி வார இதழாக வெளிவருவது மிக்க மகிழ்ச்சி. இவ்வளவு பெரிய உலகத்தில் இத்தகைய பத்திரிகைகள் பணிசெய்ய வேண்டியதுதான். அஃது, ஆண்டவன் அருளால் நீடூழி வாழ்க!

ஆறறிவாகிய பகுத்தறிவு படைத்த மனிதன் விதித்ததைச் செய்து, விலக்கியதைத் தள்ளி நடந்துகொள்ள வேண்டும். அப்படிக்கின்றி துராசையினால் நீதி இன்றி, நேர்மை இன்றி ஆத்திரப்பட்டு அபகரிப்பானேயானால், இது நல்லது இது கெட்டது என்று அறிந்த பகுத்தறிவு படைத்தவன் அவனைத் திருத்தத்தானே வேண்டும்.

அப்படித் திருத்த முயன்றவன் சுயநலமின்றி, தான் கொண்ட கருத்திற்காக கற்ற வித்தையினால் நல்லதைக் கெட்டதாகவும், கெட்டதை நல்லதாவும் சொல்ல முடியுமாகையால் அவனும் நேர்மையாக, நியாயமாக, பட்ச பாதகமின்றி, நடுநிலைமையாக நடந்து திருத்த வேண்டும்.

* * *

(அடியார்கள்) நடிப்பும் பக்தி வேஷமும் அனுவசியமாக ஆண்டவன் திருநாமத்தை சுவீகரித்துச்சொல்வதையும் பார்த்தால் ஏன் பகுத்தறிவாளர்கள் கண்டிக்க மாட்டார்கள்? கண்டிப்பது நாஸ்திகம் ஆகாது.

* * *

நாட்டிலே முருகன் பக்தியும் ராம பக்தியும் வளர்ந்து இருப்பது போற்றத் தகுந்தது. ஆனால், முறைதவறி தன்னலத்திற்காக முருகா முருகா என்றும், ராமா ராமா என்றும் சொல்லிக்கொண்டு செய்யும் அட்டூழியத்தைநாம் சொல்லித் திருத்தவில்லையானால் பிறர் பரியாசம் செய்து பழிப்பார்கள்.

—"அறநெறி"
ஆத்திகப் பிரச்சார இதழ்.

[1-ம் பக்கம் தொடர்ச்சி]

பட வேண்டும்'' என்று. கடவுளை-கோயில்களை—சொத்துக்களை பொதுப் பொருளாக்கி சமூக வாழ்வுக்கு, வளர்ச்சிக்குப் பயன்படுத்துவதுதான் உண்மையான அருள்நெறியாகவும், அருட்பணியாகவும் இருக்கமுடியும். எனவே அடிகளாரின் இக்கருத்தினை வரவேற்கிறோம்: அவரை மனமுவந்து வாழ்த்துகிறோம்!

இதில், மக்கள் சார்பிலே பேசுகிறது பகுத்தறிவு இயக்கம்; சுரண்டல்காரர் சார்பிலேபேசுகிறது வைதிகம்; நடுவில் நிற்கிறார் குன்றக்குடியார். இதனை அறிய விரும்புகிறவர். 30-9-56 "ஆனந்த விகடன்'' இதழைப் பாருங்கள். ஆத்திக—வைதிக—வேததர்ம-பார்ப்பனீயப் பாதுகாப்புக்காகப் பணியாற்றும் அவ்விதழ் "இவர்கள் சந்தித்தால்?'' என்ற தலைப்பில், தருமபுர மடாதிபதியையும், குன்றக்குடி மடாதிபதியையும் மோதவிட்டு தன்குலத்தைப் பாதுகாக்க முனைந்திருக்கிறது! "ஐயோ எங்கள் பிழைப்பு?'' என்று சொல்லாமற் சொல்லி அலறியிருக்கின்றது!

மூட்டை திருடும் பார்ப்பனச் சிறுவனும் பட்டம் ஏற்று, லோககுரு சங்கராச்சாரியாகலாம் என்பதை மறந்துவிட்டு, பட்டாளத்தில் சேர மனுப்போட்டவர், கரிமூட்டை சுமக்க பயந்து, பஸ் கண்டக்டர் வேலை ஏற்காதவர், கடியாப்பட்டியில் கணக்குவேலை பார்த்த ரங்கநாதன் தம்பிரானுகி, மடாதிபதியாகிவிட்டார் என்பதாக இழிவுபடுத்துகிறது அடிகளாரை. இதற்குத் தக்கபதில் அருள்நெறித் திருக்கூட்டத்தார் சொல்லுவார்கள் வலிமைஇருந்தால், நாம் சொல்லுவது: 'பக்தி' வழிபாடு, அர்ச்சனை, ஆலயம், திருவிழா என்பனவற்றிலும் பார்ப்பான் வேறு, தமிழன் வேறு என்பது வைதிகத் தமிழர்களுக்கே இன்னும்புரியவில்லையே!' என்பதுதான்! ●●

வாய்வு சூரணம்.

உஷ்ண வாய்வு, முழங்கால் வாய்வு, இடுப்பு வாய்வு பித்த வாய்வு, மலக்கட்டு, மலபந்தம், அஜீரணம், புளியேப்பம், கைகால் அசதி, பசியின்மை, செறியாமை, வயிற்றுவலி, பித்த மயக்கம், பித்தசூலை, சோம்பல் முதலான வாய்வு ரோகங்களை அறவே நீக்கி நல்ல பசி எடுப்பதற்கும், தேகாரோக்கியத்துக்கும் மிகச் சிறந்த சூரணம். மூலிகைகளினுல் தயாரிக்கப் பெற்றது (பத்தியமில்லை)

5-பலம் டின் ரூ 3—0—0

சம்பு இண்டஸ்ட்ரீஸ்,

சேலம்—2.

சேலம் சென்ட்ரலில்
6-10-56 முதல்
3-வது வாரம்,
வாழ்விலே ஒருநாள்

உன்னத சமூகச் சித்திரம்

சிவாஜிகணேசன், ஜி. வரலட்சுமி,
ஸ்ரீராம், ராஜசுலோசனு
வி. கே. ராமசாமி

மற்றும் பலர் நடித்தது.

கதை, வசனம்: ஏ.வி.பி. ஆசைத்தம்பி.

டைரெக்ஷன்: ஏ. காசிலிங்கம்.

பின்னணி:

சௌந்தரராஜன், ஜெயராமன், முத்து, ஜீவரத்தினம், ஜிக்கி.

சலகண்டபுரம் செந்தமிழ் அச்சுக்கூடத்தில், ஆசிரியர், ப கண்ணனுல் அச்சிடப்பட்டு;
சேலம்—1 குமாரசாமிப்பட்டியினின்றும் வெளியிடப்படுகிறது.